

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 184/2015
03.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Б., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Б., адвоката О.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр.161/14 од 28.07.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 408/14 од 02.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр.161/14 од 28.07.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 408/14 од 02.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К бр.161/14 од 28.07.2014. године окривљени З.Б. оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од три године рачунајући од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени З.Б. да плати настале трошкове кривичног поступка у корист буџетских средстава суда и одређено да ће суд о њиховој висини одлучити посебним решењем на основу члана 262. став 2. ЗКП, а обавезан је окривљени да на име паушалног износа у корист буџетских средстава суда плати износ од 5.000,00 динара у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж 408/14 од 02.12.2014. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Пожаревцу

окривљеног З.Б. и његовог браниоца адвоката О.П., а пресуда Основног суда у Пожаревцу К бр.161/14 од 28.07.2014. године потрђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног З.Б., адвокат О.П., због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. ст. 7. и 11. ЗКП и члана 438. став 2. у вези са чланом 16. ЗКП, у вези члана 20. став 1. Закона о судским вештацима, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине или преиначи тако што ће донети ослобађајућу пресуду услед недостатка доказа за дело које се окривљеном ставља на терет.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Б. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Б. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП као основ подношења захтева наведена је повреда закона, и то битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 7. и 11. ЗКП и члана 438. став 2. у вези члана 16. ЗКП у вези члана 20. став 1. Закона о судским вештацима, које су учињене у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведене повреде међутим, по ставу Врховног касационог суда не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу

који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, Врховни касациони суд је захтев оценио као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Б.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**